

Publicerad 2010-05-09 21:58 av Jonny Larsen

tre minuter i tio, söndag... du vet, dagen innan måndag...

Har jag rätt att känna det jag känner?

Att känna mig ensam när jag inte ens lämnar lägenheten.

Att känna mig tom när jag inte gör något för att fylla tomheten.

Att ställa frågor jag inte förväntar mig svar på...

... jag vet faktiskt inte... är jag en lögn?

Känslorna borde vara sanna då det är ju det jag känner...

Jag kan inte veta hur en känsla borde vara innan jag känt den

och jag kommer aldrig kunna veta om känslan jag känner är samma känsla du känner... även om vi beskriver dem med samma, eller likartade ord...

Tanken att jag inte ens kan lita på mig själv är otroligt störande för mig.

... jag har ju bara mig själv... precis som du bara har dig själv... tror jag...

Är frågan idiotisk? Dum? ... eller bara naiv?

Ärligt talat kan jag inte säga att jag verkligen bryr mig om svaren...

Du kan, lika lite som jag, inte sätta dig in i min känslöström... eller, inte exakt...

Fast... vad vet jag? Det kan ju vara så att alla andra människor vet precis exakt vad känslan borde kännas som och allt vad det innebär...

Dumhet stör mig inte... jag vet att jag är en idiot...

men att inte ens kunna lita på sina egna känslor...

... jag vet ju redan att jag inte kan lita på mina egna tankar

så... vad kan jag lita på?

Är jag ensam för att jag känner mig ensam...

eller är jag ensam för att jag, helt enkelt är ensam...

eller är jag ensam för att jag gjort mig ensam...?

... ähh... jag tror jag ska ta och inhalera lite rök istället

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten